

בש"פ 1701/21 - מאיר אוחנה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1701/21 - א'

לפני: כבוד הרשם רון גולדשטיין

המבקש: מאיר אוחנה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

**בקשה להארכת מועד לנקיטת הליך; תשובת
המשיבה מיום 12.3.2021**

החלטה

זוהי בקשה להארכת מועד להגשת בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בע"פ 4260-10-20 מיום 10.1.2021, במסגרתו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית המשפט השלום בראשון לציון בת"פ 57053-01-17 מיום 22.7.2020 שבגדרו הושת עליו עונש מאסר של 15 חודשים לצד רכיבי ענישה נוספים. בקשת הארכה (שאליה צורפה לבקשת רשות הערעור) הוגשה לבית המשפט זה ביום 10.3.2021 ובמסגרתה טוען המבקש, שאינו מיוצג, כי התעכב בהגשת ההליך לנוכח העובדה שבני משפחתו חלו לאחרונה בקורונה. המשיבה מתנגדת לבקשה.

לאחר שעיינתי בבקשה על נימוקיה ובתגובת המשיבה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. בהתאם לסעיף 201 לחוק סדרה דין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: חוק סדרה דין הפלילי), נתונה לבית המשפט הסמכות להורות על הארכת המועד להגשת הליך ערעור בפלילים. בבקשת ארכה מסוג זה, כרנפסק, אין המבקש שנודרש להציג "טעם מיוחד" ודיבהצגת "טעם משימה מניחאת הדעת". בהקשר זה ישקול בית המשפט, בין היתר, את משקל האיחור; את ההצדקה הנטענת לאיחור; ואת סיכוייה לכאוריים שלהליך העיקרי (ראו, בש"פ 7331/19 מחאמידנ' מדינת ישראל (11.11.2019); בש"פ 5988/06 נגרנ' מדינת ישראל (25.7.2006); בש"פ 2311/20 בן לולוני' מדינת ישראל, פסקה 4 (30.3.2020)).

בעניינו, פסק דינו של בית המשפט המחוזי נתקבל ביום 10.1.2021.

המועדה קבועה בדיון להגשת בקשת רשות ערעור בהליך פלילי הוא 45 ימים מיום מתן פסק הדין (סעיף 199 לחוק סדר הדין הפלילי). בשים לב לכך, המועדה אחרון להגשת בקשת רשות ערעור היא ביום 24.2.2021. הבקשה הוגשה כעבור שבועיים ואין מדובר באיחור קיצוני. אכן, מנספחי הבקשה עולה כי המבקש פנה לאחר מתן פסק-דינו של בית המשפט המחוזי לבא-כוחו בערכאה קמא וביקש ממנו כי יסייע לו. ואולם, תשובת בא-כוחו לשעבר נשלחה למבקש עוד ביום 7.2.2021 ולא הובהר מדוע המתין המבקש פרק זמן כה ממושך לצורך הגשת ההליך דנן. לא ראיתי ליתן משקל ממשי בהקשר זה לטענת המבקש כי בני משפחתו חלו בקורונה. זאת, משום שטענה זו הועלתה באופן לקוני. די אם אציין כי המבקש לא פירט את תקופת המחלה ואת זהות בני המשפחה וטענותיו בעניין זה לא נתמכו באסמכתאות כלשהן.

לבסוף, עסקינן בבקשת רשות ערעור "גלגול שלישי" המופנית כנגד פסק-דין שניתן בהסכמת המבקש, כך על פי האמור בפרוטוקול הדיון שהתקיים בבית המשפט המחוזי. אמנם, לא נעלמה מעיני טענות המבקש הדומות במהותן לטענת "כשל בייצוג". ברם, מנגד אף אין להתעלם מטענת המשיבה כי המבקש לא הציג ראשית ראיה בהקשר זה (ראו והשוו בהקשר זה, בש"פ 524/11 אשכנזי נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (17.4.2011)). בנסיבות אלה נראה על פני הדברים כי בפנייה המבקש עומדת משוכה לא פשוטה בערכאת הערעור (ראו והשוו, בש"פ 837/21 עובד נ' מדינת ישראל (7.2.2021)).

משלא הוצג אפוא "טעם ממשיהמניח את הדעת" התומך במתן הארכה, דינה של הבקשה להידחות וכראנימורה.

ניתנה היום, ד' בניסן התשפ"א (17.3.2021).

רון גולדשטיין, שופט
ר ש ם